

РЕШЕНИЕ

№ 6917

гр. София, 03.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 09.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6253** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Ю. И., срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С468-0038914/27.03.2020 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед поради противоречие с материалния закон. Твърди се, че наложената ПАМ неправомерно би засегнала права и на трети лица, които не са нарушители, тъй като запечатването на спортния център ще блокира работата и на други два обекта, намиращи се в същата сграда – басейн и масажно студио, които не се стопанисват от [фирма]. Сочи се също, че не е установено по несъмнен начин наличието на извършено плащане, за което не е издаден фискален касов бон, поради което не може да се приеме, че е осъществена хипотезата на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. а от ЗДДС за налагане на ПАМ „запечатване на обект“. Твърди се, че за твърдяното нарушение не е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН), поради което заповедта е необоснована и издадена в нарушение на чл. 193 ЗДДС. Изразено е становище, че съгласно чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. е допустимо да не се издаде фискален бон при плащане чрез ПОС терминал, от което следва, че дори и да е налице продажба, в разглеждания случай неиздаването на касов бон не представлява

нарушение. Изложени са доводи за необоснованост на заповедта по отношение на срока, за който е наложена ПАМ, който е мотивиран с необходимост от време за преустановяване на лошите практики в обекта и промяна на начина на извършване на дейността. Твърди се допуснато нарушение на принципа за съразмерност, тъй като са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя в по-голяма степен от необходимото с оглед целта, за която актът се издава. В хода на устните състезания жалбоподателят се представлява от адв. И., която моли съда да отмени оспорената заповед и претендира присъждане на разноските по делото. Заявява, че от приетите по делото доказателства се установява, че плащането чрез ПОС терминал не е получено от [фирма], а от друго лице, поради което жалбоподателят не е имал задължение да издаде фискален бон. Подробни доводи се излагат в представени по делото писмени бележки.

Ответникът, чрез процесуален представител юрк. П., изразява становище за неоснователност на жалбата, като сочи, че нарушението е установено по несъмнен начин, поради което наложената ПАМ е законосъобразна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни аргументи излага в представени по делото писмени бележки, в които прави възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представена по делото електронна кореспонденция между служители на ТД на НАП С. се установява, че на 14.10.2019 г. не електронен адрес на ИЦ на НАП е подаден сигнал, в който се твърди, че при плащане с кредитна карта на еднократно посещение в обект на търговец – фитнес в хотел М., не е издаден фискален бон. В сигнала е посочено, че на потребителя бил предоставен служебен бон, вместо изискания от него фискален касов бон, като от търговския обект било обяснено, че това е практиката им.

Установява се, че на 09.03.2020 г. инспектори по приходите при ТД на НАП С. извършили проверка на търговски обект – спортен център, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], във връзка с подаден сигнал. Съгласно отразеното в протокол за извършена проверка сер. АА № 0038914/09.03.2020 г., проверяващите, преди да се легитимират, извършили контролна покупка на еднократно посещение на стойност 27 лв. Сумата била заплатена от орган по приходите чрез ПОС терминал с дебитна карта. За контролната покупка бил издаден фискален касов бон. Констатирано е, че в обекта е инсталиран ПОС терминал – Ай карт – А1- ту рос. На управителя на [фирма] е указано да се яви в ГДФК и да предостави обяснения във връзка с подаден сигнал.

Приложено е писмено обяснение от Ю. И., управител на [фирма], в което е посочено, че на 06.10.2019 г. И. е бил уведомен от служителка на рецепция за оплакване от клиент на фитнеса. Служителката обяснила, че клиентът е заплатил с карта чрез ПОС терминал, но вместо фискален бон, поради грешка или бързане бил издаден служебен бон. Управителят е посочил, че разпоредил да бъде издаден и фискален бон. Заявил, че е допусната грешка, но извлечението от движението по ПОС терминала отива като информация към НАП, а същевременно покупката била отразена и на касов апарат.

Приложен е Печат Клен за 06.10.2019 г. на всички бонове от касов апарат, регистриран на [фирма], за спортен център, находящ се в [населено място], [улица].

От извлечението на регистрираните бонове е видно, че на 06.10.2019 г., в 16.45 ч., от дружеството е издаден служебен бон за сума от 27 лв.

Съставен е АУАН № F541392/13.03.2020 г. от инспектор по приходите при ЦУ на НАП, съгласно който при извършена проверка на 09.03.2020 г. на спортен център, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], инспектори по приходите при ТД на НАП С. установили, че за извършена покупка на еднократно посещение на спортния център на 06.10.2019 г. е извършено плащане от посетител на стойност 27 лв. чрез ПОС терминал. От изваден КЛЕН от работещото и свързано с НАП фискално устройство, модел Д. Експерт № 203888, № на фискална памет 36618965, било установено, че няма издаден фискален касов бон, с което е нарушена разпоредбата на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

С оспорената в настоящото производство заповед № ФК-С468-0038914/27.03.2020 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, за извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС и на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. ”а” от ЗДДС, на [фирма] е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект - спортен център, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма] и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. Административният орган е приел за установено, че за извършена покупка на еднократно посещение на спортния център на 06.10.2019 г. е извършено плащане от посетител на стойност 27 лв. чрез ПОС терминал. От изваден КЛЕН от работещото и свързано с НАП фискално устройство, модел Д. Експерт № 203888, № на фискална памет 36618965, е установено, че няма издаден фискален касов бон. Прието е, че е извършено нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и чл. 25, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Продължителността на срока на ПАМ е мотивирана с характера на установеното нарушение, което според органа винаги води до негативни последици за фиска, тъй като не се отчитат приходи и води до отклонение от данъчно облагане. Като е отчел, че дружеството отдавна извършва търговска дейност и е запознато с изискванията за осъществяването ѝ, ответникът е приел, че създадената организация в търговския обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти. Изложени са доводи за обосновано предположение, че една от целите на търговеца е отклонение от данъчно облагане, поради което ако не бъде приложена ПАМ то съществува възможност за извършване на ново нарушение, от което за фиска и държавата биха произлезли значителни и трудно поправими вреди. Посочено е, че целта на наложената ПАМ е промяна в начина на извършване на дейността в обекта, чрез правилното ѝ отчитане и недопускане на вреда за фиска. Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 18.06.2020 г.

По делото са приети и доказателствата, представени от жалбоподателя, от които се установява следното:

С договор за сътрудничество и съвместна дейност от 01.04.2016 г., сключен между [фирма] и Сдружение Спортен клуб 360, страните са се договорили [фирма] да предоставя за ползване на членовете на Сдружение Спортен клуб 360 спортен център, находящ се в [населено място], [улица].

От IBAN сертификат от 18.10.2020 г., издаден от ICard AD, се установява, че Сдружение Спортен клуб 360 има myPOS сметка за електронни пари при ICard AD, с посочен в сертификата номер. От история на трансакциите е видно, че на 06.10.2019 г. по myPOS сметка Сдружение Спортен клуб 360 е получило сума в размер на 27 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни

изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 186, ал. 4 от ЗДДС и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС компетентен да наложи ПАМ по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е орган по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Със заповед № ЗЦУ-ОПР-16/17.05.2017 г. изпълнителният директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка запечатване на обект по чл. 186 от ЗДДС. От заповед № 3766/25.09.2019 г., издадена от изпълнителния директор на НАП, се установява, че Л. П. Х. е временно преназначен на длъжност началник на отдел „Оперативни дейности“, дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, считано от 01.10.2019 г., от което следва, че е компетентен орган по смисъла на чл. 186, ал. 3 ЗДДС.

Оспорената заповед е издадена в предписаните от закона форма и съдържание. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системния бон и да ги съхранява до напускането на обекта. Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. регламентира, че всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. В чл. 25, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. е предвидено, че независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата по чл. 3, ал. 1 - за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1.

В разглеждания случай е установено по несъмнен начин, че от [фирма] не е издаден фискален касов бон за твърдяната от административния орган продажба, извършена в стопанисвания от дружеството спортен център. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя. От приетите по делото доказателства, а и от изложените в процесната заповед фактически констатации обаче не се установява по категоричен начин, че процесната продажба е извършена от [фирма], както и че плащането на сума в размер на 27 лв. е постъпило по сметка на същото дружество. Както в оспорената заповед, така и в протокол за извършена проверка сер. АА № 0038914/09.03.2020 г., не

е индивидуализирана, чрез посочване на номер, сметката за електронни пари, по която търговецът е приемал плащания от ПОС терминал, съответно по която е получил процесната сума от 27 лв. В протокола за извършена проверка от 09.03.2020 г. единствено е посочено, че в обекта е инсталиран ПОС терминал – Ай карт – А1- my pos, но не са събрани и представени пред съда доказателства, че посочената сума от 27 лв. е платена именно по сметката на [фирма]. Същевременно от представените в настоящото производство писмени доказателства от жалбоподателя, неоспорени от ответника, се установи, че съгласно договор за сътрудничество и съвместна дейност от 01.04.2016 г. [фирма] предоставя за ползване на членовете на Сдружение Спортен клуб 360 спортен център, находящ се в [населено място], [улица]. Според чл. 3 от договора за ползването на плувен басейн в спортния център членовете на Спортен клуб 360 не дължат такса на [фирма], а я заплащат на сдружението. От IBAN сертификата от 18.10.2020 г., издаден от ICard AD, се установи, че Сдружение Спортен клуб 360 има myPOS сметка за електронни пари при ICard AD, с посочен в сертификата номер, а според приложената история на трансакциите на 06.10.2019 г. по myPOS сметка Сдружение Спортен клуб 360 е получило сума в размер на 27 лв. Тези доказателства не бяха оспорени от ответника, съответно не бяха ангажирани документи, установяващи, че в резултат на извършена продажба [фирма] е получило плащане чрез ПОС терминал, за което не е издало фискален бон. Приложеният към протокола за извършена проверка от 09.03.2020 г. Печат Клен за 06.10.2019 г. на всички бонове от касов апарат, регистриран на [фирма], установява единствено, че на 06.10.2019 г., в 16.45 ч., от дружеството е издаден служебен бон за сума от 27 лв., но не и че същото е получило плащане по посочения в заповедта начин. Поради това следва да се приеме за недоказано вмененото на жалбоподателя нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и чл. 25, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Задължението за издаване на фискален касов бон е обвързано от посочените правни норми с извършването на продажба и получаване на насрещна престация – плащане. Липсата на доказателства, че жалбоподателят е получил по собствена сметка сума, платена за едно посещение в стопанисвания от него клуб, обуславя извод за недоказаност на констатираното от органите по приходите нарушение, респ. обуславя незаконосъобразност на наложената на дружеството ПАМ.

Извън гореизложеното, дори и да се приеме, че е доказано извършено административно нарушение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, оспорената заповед е необоснована по отношение на срока, за който е наложена ПАМ. Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В обжалвания акт липсват ясни и конкретни мотиви за разпореденото запечатване на обекта за срок от 14 дни. Изложени са общи доводи за вида на засегнатите от нарушението обществени отношения, както и за възможната вреда за фиска, които биха били относими към всеки един срок на действие на запечатването. Същевременно е формиран изцяло немотивиран извод, че създадената организация в търговския обект няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти, както и за наличието на обосновано предположение, че една от целите на търговеца е отклонение от данъчно облагане. Административният орган не е посочил

никакви конкретни данни за дейността на търговеца, както и информация за наличие или липса на други нарушения на ЗДДС и други обстоятелства, които да обуславят извода, че дружеството цели отклонение от данъчно облагане. Липсата на ясни и конкретни мотиви, както и на данни за дейността на [фирма], препятстват до голяма степен контролната дейност на съда по отношение на продължителността на определения със заповедта срок на действие на ПАМ. Същевременно в съставения на дружеството АУАН изрично е констатирано, че нарушението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е осъществено за първи път, поради което изводът на административния орган, че създадената от търговеца организация в обекта няма за цел и не води до изпълнение на установените правни регламенти, е необоснован. Това е така, тъй като наличието на еднократно констатирано нарушение не може да характеризира дейността на търговеца, както и да породи обосновано предположение, че се цели отклонение от данъчно облагане. Същевременно административният орган не е посочил и анализирал данни за оборота на обекта, респ. не е обсъдил загубите, които биха настъпили за дружеството, респ. за фиска, в резултат на запечатването за срок от 14 дни. При определяне на срока на действие на ПАМ не е обсъдено и обстоятелството, че при извършената проверка по сигнал органите по приходите не са констатирали нарушения, като за извършената контролна покупка е издаден фискален касов бон.

По гореизложените мотиви настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед противоречи на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК НАП следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в общ размер 650 лева, от които 50 лв. – платена държавна такса и 600 лв. – платено адвокатско възнаграждение съгласно фактура № 838/21.10.2020 г. и платежно нареждане от 23.10.2020 г. Възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение е неоснователно. Като съобрази фактическата и правна сложност на делото, както и обема на извършените действия по правна защита и процесуално представителство от упълномощения от жалбоподателя адвокат съдът приема, че платеното адвокатско възнаграждение, което не надвишава значително минималния размер, определен с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г., не е прекомерно.

Воден от горното, Административен съд София – град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С468-0038914/27.03.2020 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 650 (шестстотин и петдесет) лева,

представляваща разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: